

Hitbuzgalmi havi folyóirat. ♦ Kiadja a Budapesti Országos Központi Oltáregyesület Budapest, IX., Üllői-út 77. szám. ♦ Csekkszám: 19.166. Előfizetési ára 3 P, példányonként 30 fillér.

A mi fegyverünk.

A lelki frontnak is megvannak a maga fegyverei. Hiszen küzdelem, harc a mi sorsunk akkor is, mikor a világban látszólag béke van. Ez a harc a legszen-
tebb birodalomért, a mennyországért, illetve a bennünk lévő Isten országáért, a lélekért folyik. A tragédia azonban ott van, hogy az ember nagyon gyakran az Isten ellen emel fegyvert. Önteltségében úgy viselkedik, mintha nem volna Isten, vagy ha elismeri is létezését, tőle távol álló valakinek minősíti. A mélyen gondolkodó és hívő ember azonban tudja, hogy ez a kihívás mindig az ember bukásával végződik. Tudja, hogy a sok sértés, a tömérdek istenkáromlás nem maradhat büntetés nélkül. Hívő tekintete észreveszi az isteni igazság egén gomolygó megtorlás-felhőket. Öntudatosan térdre hullik a megsértett Isten előtt s elöveszi leg-nemesebb lelki védőfegyverét, az engesztelést.

A mi igazi fegyverünk tehát az engesztelés. Isten áldotta fegyver ez, mert nem sérti Istent és az ő törvényeit. Ég felé mered ugyan ez is, de nem azért, hogy a hatalmas világűrbe gyilkoló lövedékeket röptsen. Hanem hogy misztikus hangjára megnyiljanak az egek és megbocsátó szeretettel tekintsen le kezelőjére a megbán-tott Isten. Ilyen értelemben az engesztelés mennyországnitogató és Istent békítő erő. Azt is mondhatnánk, hogy lelki villámhárító. Hiszen a megérdemelt büntetést hárítja el egyesek és népek feje felől. Isten egyedül erre figyel fel irgalommal. «Áldozat Istennek a kesergő lélek; a töredelmes és alázatos szívét, oh Isten! nem veted meg», mondja a Zsoltáros (50, 19.). A megátalkodott Korozain és Betszaida városok viszont éppen azért lettek az isteni korholás céljai, mert elfordultak az

Üdvözítőtől. «Jaj neked Korozain! jaj neked Betsaida! Mert ha Tirusban és Szidonban történtek volna a csodák, melyek tibennetek történtek, már régen szőrzsákban és hamuban tartottak volna bűnbánatot» (Mt. 11, 21.) — mondotta keserű hangon az Üdvözítő. Ki tudja mennyi pusztulástól szabadulhattunk volna meg mi is, ha ezt a legszentebb fegyvert hamarabb kézbe vettük volna. De még nem késő, még nem vesztett el minden.

Az engesztelés tehát egyszerű védőfegyver az emberiség számára. Minél többen ragadják kezükbe, annál többen fogják áldását élvezni. Megtanít bennünket arra, hogy Istennel szemben nem lehet büntetlenül hadakozni. De megérteti velünk azt is, hogy mindnyájan felelősek vagyunk egymásért, mert az emberiség nagy családjának egyenrangú tagjai vagyunk. Ha ezt előbb megértették volna az emberek, ma nem volna világfelfordulás. Legyünk arról meggyőződve, hogy az emberi gyilkos fegyverektől is főleg az engesztelés lelki védőfegyverével tudunk megszabadulni. Ne legyen ma közöttünk senki sem, aki ezen fegyver viselésétől felmentetné magát. Aki kivonja magát e legnemesebb katonai szolgálat alól, az lelke országának hazaárulója. Pedig a hazaárulás a legnagyobb jellemtelenség.

Kedves Oltáregyesületi tagok! Központunk február 14-től 22-ig az Örökimádás-templomban ünnepélyes engesztelő kilencedet rendez. Azt szeretnők, ha ezekben a napokban, de főleg az utolsó három napon mindenütt bekapcsolódnának a mi engesztelő ájtatosságunkba. Oltáregyesületeink ezekben a napokban együttérző, együtt engesztelő hadsereget kell hogy képezzenek. Engeszteljük a megsértett Istent, irgalmas szívvel forduljunk a vérző világhoz és mentsük meg közösen. Tiszta szívből végzett engesztelésünk nem lesz hatástalan jó Atyánk előtt. Erre a nagy lelki megmozdulásra szeretettel hívom szolgálatra az engesztelés önkénteseit az Eucharisztia hófehér zászlaja alá. *Kiss István.*

Búcsúznak gróf Zichy Jánostól.

Negyven évvel ezelőtt, 1904 május 18-án, nagy ünnepe volt a magyarországi eucharisztikus mozgalomnak. Ezen a napon tették le az Örökimádás-templomnak az alapkövét. Az ünnepség fényét emelte az a körülmény, hogy az ország vezetőinek élén ott magaslott ki I. Ferenc József király közismerten szép katonás alakja. Az ünnepséget nyitó király-fogadás percében egy rugalmas járású, fiatalos tekintetű férfiú lépett a király elé, hogy köszöntse: Császári és apostoli királyi Felség! Legkegyelmesebb Urunk! Hódolatteljes tisztelettel fogadjuk Felségedet e helyen, hol alapköve fog letétetni azon templomnak, melyet Magyarország katolikusai Isten dicsőségére, Felséged megboldogult, nemes hitvesének, Magyarország védőangyalának, szeretett királynénknak emlékére építenek... Szállt a sok szép gondolat a szónok ajkáról s — amint az akkori krónikás leírja — a királyt mélyen meghatották a megkapó szavak. Ez a 36 éves meggyerő külsejű szónok gróf Zichy János volt. Szíve, lelke a templomépítési mozgalomnak. Glattfelder Gyula és Kántor Károly egyszerű munkatársa és a templomépítő bizottság elnöke. Egyike azoknak, akik az arisztokrácia magas köreit beszervezték az építési mozgalomba. Kedves személyes agitálásával sok-sok mecénást hozott össze a nagy terv megvalósításához. Talán nagyon kevesen tudják, hogy szép templomunk pompás színes ablakai előállítás költségeinek vállalására ő kérte fel az előkelő családokat. Az építési költségek előteremtésének nagy gondjait apostoli lélekkel segítette megosztani az egyházi férfikkal.

A katolikus mozgalmak eme nagy vezéralakja nincs többé. Minthacsak sietett volna találkozni az építőmozgalom nemrég ellúnyt nagy férfiával. Glatt-

felder Gyulával. Vízkereszt ünnepén befejezte közéleti és hitéleti tevékenységét. A mi mozgalmunk ismét egy önzetlen, igazi apostoli munkást veszített el gróf Zichy Jánosban. Megilletődve hódolunk nagyszerű emléke előtt. Köszönjük, hogy az Eucharisztia pompás bölcsőjének létrehozásában áldozatos lélekkel közreműködött. Hisszük, hogy a három királyok ünnepén ő is elvitte a kisdied Jézushoz értékes ajándékát: a hitélet érdekében kifejtett munkásságával megaranyozott lelket. Legyen jutalma annak a Jézusnak örök látása, akiért oly sokat és oly szívesen dolgozott!

«Boldogok a szelídek.»

(Gondolatok Kánter Károly életéből.)

Minden Istent féltő és jámbor ember életéből kicsendül a nyolc boldogság motívuma. Természetesen Kánter prelátus életét is áthatotta ez a krisztusi útmutatás, amely az igazi tökéletességre vezet.

«Boldogok a szelídek, mert ők bírnak a földet.» A szelídség az az erény, amit a mostani gyűlöletől, bosszúvágytól és vérengzéstől teli világban a legkevésbé találunk meg. Mily jó volna, ha sok oly szelídlelkű ember élne korunkban, mint Kánter prelátus úr volt! De nem is lehetett másképp. A tanítvány mesterére akar hasonlítani, annak a tulajdonságait akarja elsajátítani. Az ő mestere pedig az Úr Jézus volt, aki azt mondta: «Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű».

Kánter Károly ismeretes volt szerénységéről, udvariasságáról, méltányosságáról. Érdekes olvasni leveleit, amelyeket a legmindennapiabb dolgokról ír. Bocsnatot kér bennük, hogy soraival alkalmatlankodik — még mint esztergomi kanonok is — «lekötelezettje, alázatos szolgálja» írja alá magát. Pedig nem a saját ügyeit szorgalmazza, hanem mások dolgaiban fárad, a szegények segélyének kiosztásával vesződik.

Udvariatlan és sértő viselkedésű emberek mindenkor akadnak. A szentéletű Prelátus ezekkel is a legszelídebben bánt. Egy gyűlés alkalmával szem- és fültanu beszélte el, egy úrihölgy nagyon tapintatlanul viselkedett. Arról volt ugyanis szó, hogy az Örökimádás-templomba, amely akkor készült el, egy állandó lelkészi állást kell szervezni. Az illető hölgy felszólalt, hogy okvetlen szerzetespappal töltsék be az állást, mert a világi papok nem dolgoznak semmit. Nagy arcucsapása volt ez a klérusnak. Kánter prelátus úr felállt és mosolyogva, kezét dörzsölgetve, így szólt: «Méltóságos Báronő, majd ezután jobban fogunk igyekezni és többet dolgozunk a jövőben». Mily csodálatos, szinte hősies szelídség annak a részéről, aki az Örökimádás-templom létesülésének és megépülésének óriási munkáját végezte és még mennyi egyebet mellette!

Voltak kevésbé udvarias papok is, akik agresszív módon léptek fel a jámbor Prelátussal szemben. Ő sohasem viszonzta ezt éleskedéssel s ha másként nem lehetett, inkább visszavonult. Nem volt ez nála gyávaság vagy megalkuvás, ez a lelkületéből fakadó erény: a szelídség erénye volt.

Egy alkalommal a Szent Vince-egyesület, melynek az I. kerületben egyházi elnöke volt; gyűjtést akart rendezni szegényei javára egyik pesti plébánia-templomban. A plébános nagyon hivatalos hangon megtagadta az engedélyt. A levelet minden hozzáfűzés nélkül küldte el az Egyesület titkárának, csak mint széljegyzetet írta rá: «Tehát nem gyűjtünk!» Kánter Károly szelídsége nem volt energia-hiány, mert ahol kellett, bátran kiállt a síkra és a közéleti szereplésében tudott harcos is lenni, de sohasem személyeskedett vagy gyűlölködött, csak kitartott és küzdött a jó cél mellett.

Az isteni Mester az Evangéliumban így szól: «Legyetek okosak, mint a kigyók és szelidek, mint a galambok». Igen, ő okos volt, mert a legjobb részt választotta: Isten szolgálatát és szelíd is, aminek gyökere mély alázatossága volt. Ha a jóságos Prelátus valahova belépett, akár gyűlésre vagy más összejövetelre, mindenütt a legnagyobb tisztelettel fogadták: «a Kánter, a Kánter», suttogták. Mindenki tisztelte, szerette és nagyrabecsülte s ha valaki mégsem szerette volna, az csak Krisztus ellensége lehetett...

A szelíd Kánter beszédes példája sarkalljon bennünket is a krisztusi buzdítás tevékeny követésére!

Zelatrix.

Lelkes oltáregyleti élet Pécsen.

Elöttem fekszik a pécsi egyházmegyei központi Oltáregyesület beszámolója. A betűk és számok között is észrevehető az a bensőséges szellem, mely a vizsgálódó ember felé sugárzik. Sok-sok apró áldozatkésztség, lelkes munka tűnik fel előttünk. A beszámoló ugyan még csak az 1942. év munkájáról szól, de így is betekintést ad az apostoli munka minden ágába. Összbevétel 18.576,62 P, kiadás 17.393,63 P. A következő segítséget nyújtották a reászoruló templomoknak: 18 miseruha, 11 pluvialé, 14 alba, 4 karing, 10 szentségvélum, 12 stóla, 20 korporalé, 53 kehelykendő, 8 palla, 4 vállkendő, 2 cingulum, 2 cibórium köpeny, 5 burza, 6 oltárterítő, 6 ministránsing 10.328 P értékben. Javításra került 13 miseruha, 6 pluvialé, különböző fehéreneműek 1074 P értékben. Ezenkívül zászlókat és egyéb szerelvényeket készítettek. Az egész évi munka összértéke 14.555 P. A mozgalom lelkes irányítói: gróf Zichy Lujza elnöknő és dr. Várkonyi János igazgató voltak.

Az ottani központ 40 működő egyesületet mutat ki nyilvántartásában 5305 taggal. A központ jelentős könyvtárral is rendelkezik azzal a céllal, hogy a nemeshangú irodalom pártolásán keresztül az Oltáregylet munkatársai megismerkedjenek a kifejezetten katolikus női irodalom remekműveivel. Új hajtás is nőtt az egyesület értékes talaján: a Szent Erzsébet Csoport. Lelkes fiatal lányok, akik a pécsi Női Ipariskolát elvégezték, a többi szolgálatkész leányokkal karöltve felajánlották tudásukat és szorgalmukat az Oltáregyesület szolgálatába.

A pécsi központi Oltáregyesület Virág Ferenc püspök úr ónagyméltósága magas engedélyével az 1943. évtől kezdve szorosabb kapcsolatot vett fel a budapesti országos Központtal. Ennek kifejezésésképpen minden kiállításunkon szerepelni fog a pécsi központ is egy-egy paramentummal. Lapunkat, az «Örökimádás»-t is járattatni fogják és annak hasábjain közöljük majd a pécsi központ híreit is.

Íme néhány vonással igyekeztünk ismertetni a lelkes pécsiek nagyszerű munkáját. Örömmel vesszük mindezt tudomásul és kívánjuk, hogy a szentségi Jézus áldozatos szolgálatában sokat tehessünk közös erővel, a közös célért: az Eucharisztia megdicsőítéséért.

K.

Gondolatok.

Az egész világ egy nagy királyság, amelynek dicső jelképe a *Kereszt*, éltetője az égi *Kenyér*, örök fejedelme és dicsőséges uralkodója a Betlehemben megszületett, Názáretben nevelkedett s a Kálvárián, a keresztfán kínok között kiszenvedett *Krisztus Király*.

Egyedül Krisztus, a Királyok Királya, uralhatja békességben az egész világot. Mert Ő a Béke Fejedelme is.

Brenner Tivadar.

Egy lángoló szív az Eucharisztia élő csodájáért.

(Sordini Mária Magdolna anyja élete.)

(1770—1824.)

Forradalmak zúgó förgetegében, háborúk iszonyatos vérzivatarában egy fiatal leány ragyogtatja az Eucharisztia fényes napját az emberiségre.

Követnek választotta őt ki az isteni Gondviselés, hogy hírül adja a világ sebeire az egyetlen gyógyszert, mely a tabernákulumból sugárik ki éjjel-nappal.

Útmutatónak állította őt hivatása az emberiség elé, hogy a tagadás éjszakájába, melybe a francia forradalom taszította a világot, rámutasson az Eucharishtiában köztünk élő világ Világosságára.

Ez a követ, ez az útmutató, *Sordini Katalin*, szerzetesi nevén Mária Magdolna anyja, az imádandó Oltáriszentség örökimádó rendjének alapítója.

Hitben erős szülőktől született 1770 április 17-én a toszkánai (Felső-Olaszország) Porto San Stefano városkájában. Jegyesül az Úr Krisztust választotta, azért tizenhét éves korában belépett a szentferencendi nővérekhez Ischia di Castroban. Magával vitte anyagi szelídségét, munkaszeretetét és valami csodálatos, néven alig nevezhető lángolást a Szent Mise nagy titka iránt. Neki a mise «ünnep» volt, mikor szíve elszakadt minden földitől és szeretetben egyesült az ég és föld alkotójával úgy, hogy ezek a kegyelmi elragadtatások őt egy másik világ csodálatos titkaival ismertették meg.

A nővérek külsőleg csak azt észlelték, hogy rendkívül összeszedett, imádságos lelkű, nagy benne az Isten és emberszeretet, dolgos, önmegtagadó, vidám. Tudták, hogy mindennek forrása az imádandó Oltáriszentség s ezt így rendjénvalónak is találták. A zárdai élet sokféle kötelességei a fiatal ujoncnővért meglehetősen lefoglalták s ő iparkodott a napirend szerint beosztott munkáját elvégezni. Természetből kezdve könnyed és vidám volt. Mindenben megtalálta azt a kicsi napsugarat, melyet a jó Isten csak azért rejtett el, hogy aki fölfedezi, annak szárnyai nőjenek a kegyelmi valóságok megközelítésére.

Egy ilyen alkalommal történt, 1789 február 19-én, mikor éppen a nővérek ebédlőjét söpörte, hogy lelkét titokzatos erők kitágították. Ő nem tudta, mi történik vele, csak söpört, söpört tovább. A főnöknő és helyettese látván a szorgalmas ujoncnővért, még egy darab fekete kenyeret is adtak neki s ő alázatosan megköszönve, el is fogyasztotta. Közben csak söpört, söpört szorgalmasan. És ezen munkája közben kinyílt előtte a Mennysország, az Úr Jézust látta trónusán. A valóság jelenlét, mely lelkét olyan sokszor magával ragadta, a Szentmisében, Szentáldozásban, Szentségimádásban, ezekben a percekben misztikus látássá lett és a fiatal ujoncnővér világosan hallotta: «Menj Rómába és ott alapítsd meg az éjjel-nappali örökimádás rendjét». Ugyanekkor az Úr Jézus megmutatta neki az általa kívánt rend ruháját is. Fehérbe kívánta öltöztetni tagjait, piros skapulárral — a tisztaság és szeretet színeibe mindörökké. És a hang, mely szólt hozzá, biztosította őt arról, hogy minden szükségessel megsegíti.

A fiatal nővér a Szűz Anya példájára mindezen dolgokat szívébe zárta. Tudta, hogy az Úr fog majd cselekedni, mikor ideje eljő. Ő élte tovább a ferences nővér önmegtagadó életét. Előjárói kezdetben nem tudtak a dologról, csak gyóntatója.

Elkövetkezett a fogadalmak ideje.

Boldog volt, hogy fogadalmas jegyese lehet sz Úrnak.

Szerette zárdáját, ahol élt s a nővérek is szerették őt. Örökfogadalmi után

csakhamar apátnőjükké választották. Példásnak látták az életét. Sőt voltak olyanok is a nővérek között, akik megsejtették apátnőjükben a szentet. Ezt nem is annyira imaéletében — mely többé-kevésbé mindig rejtett — mint inkább velük s az emberekkel való foglalkozásában ismerték föl.

Mikor a kolostort átvette, sok gonddal küzdöttek, nagy volt a szegénység, mint a legtöbb olasz zárdában. És Mária Magdolna anya vezetése alatt kevesbedtek a gondok, megszűnt a nyomasztó szegénység. Fejlődött a zárda úgyléleki életében, mint gazdaságilag is. Látszott, hogy az a kéz, mely vezet, Istentől áldott. Arról meg sokat lehetne írni, mennyire anyja tudott lenni nővéreinek. Mintha a szívükben olvasott volna, szomorúságukat egymásra fölfedezte és megvigasztalta őket. Betegségükben odaadón ápolta valamennyit. Szükségleteikről nagylelkűen gondoskodott. Mint Szent Ferenc leánya, különösképpen vonzódtott a szegényekhez. Inség idején, mint mondják róla, kenyerüket pusztá szóval megsaporította. Imádságára sok váratlan adomány érkezett. Súlyos betegeket meggyógyított.

Tudták annak a ferences kolostornak nővérei és szegény gondozottjai, hogy kincset bírnak az apátnőben.

Talán meg is sejtették, hogy emberileg egyszer elveszítik.

Egy más hivatás viszi el tőlük, Márta-hivatásból maga az Úr viszi el tőlük Mária-hivatásba.

Igy is történt.

A gyóntató kötelességéhez hiven jelentette azokat a rendkívüli jelenségeket az illetékes püspöknek, melyek a szentéletű Mária Magdolna anya életében gyakoriak voltak. A püspök megvizsgálván ezen jelenségek természetfölötti eredetét, személyesen tett róluk jelentést a pápának, aki ezek után megengedte, hogy Mária Magdolna anya Rómába utazhassék.

VII. Pius pápa megvizsgálván az isteni kijelentések valóságát és mindent úgy találván, amint azt a püspök és gyóntatója jelentéséből már tudott, szívesen adta meg az engedélyt örökimádó nővérek rendjének alapítására. Templomokul a Szent Joákim és Anna-szentegyházat jelölte ki.

Amikor a püspök aggodalmát fejezte ki, hogyan fognak élni, lesz-e jövőjük, aki az anyagi alapozáshoz segít, Mária Magdolna anya szinte a jövőbelátó szemmel felelte, hogy már Spanyolországból útban van az a nagy adomány, mely létüket lehetővé teszi. Valóban így történt. Megérkezett Campo D'Alange márkí adománya, melyből Rómában az első örökimádási kolostort felépítették.

Mária Magdolna anya lelki öröme határtalan volt, mikor 1808 július 8-án régi gyóntatója, még a ferences zárdából, megáldotta az új kolostort, mint az imádandó Oltáriszentség kolostorát. Jellemző az isteni Gondviselés működésére, hogy az első örökimádó nővéreket Mária Magdolna anya kedves ferences zárdája adta. Utóda, az apátnő, egyszerűen felszólította a nővéreket, kinek van hivatása örökimádó apácának lenni. És azt a keveset, akik vállalkoztak, szívesen átengedte, bár zárdájának a legjobbjai voltak. Ezt a nagylelkű „ajándékozást” a püspök örömmel hagyta jóvá, látván rajta a Szentlélek Úristen szeretetjegyét. Régi gyóntatójuk, Monsignore Menochio is velük ment.

S. Balázs Benedicta.

(Folyt. köv.)

Ha nehéz elhatározunk, kiknek nyujtsunk alamizsnát, adjunk legelőször is a vagyontalan vakoknak és a szűkölködő betegeknek. Ezek a legszánandóbb embertársaink.

Brenner Tivadár.

Ünnepélyes engesztelő novéna lesz február 14—22-ig a budapesti Örökimádás-templomban. Minden reggel 9 órakor közös szentmise az oltár-egyleti tagok részvételével. Ezúttal kérjük, hogy ezeken a miséken a fiókoltár-egyesületek minél nagyobb csoportokkal képviseltesék magukat és lehetőleg szentáldozáshoz is járuljanak az engesztelés szellemében. Esténként $\frac{1}{4}$ -kor szentbeszéd, utána ünnepélyes áldás. *A novéna szónoka P. Borbély István jezsuita tartományfőnök úr lesz.* Az utolsó napon, febr. 22-én este a *befejező ájtatosságot és körmenetet Angelo Rotta apostoli nuncius úr öngyméltósága fogja végezni.* Köves-sünk el mindent, hogy e napok igazán az engesztelés napjai legyenek. A fiókoltár-egyesületek különösen a három utolsó napokon kapcsolódjanak be a Központ ájtatosságába. Tartsanak engesztelő imádási napokat, közös ünnepélyes istentisztelettel s erről bennünket néhány sorban értesítsenek.*

Oltár-egyleti kiállításunk az idén március 17—19. közötti időben lesz központi székházunkban. Ezúttal kerülnek bemutatásra azok a szent ruhák és szerelvények, melyeket a reászoruló templomoknak fog juttatni a Központ.

1943. évi oltár-egyleti alamizsnák címén a következő adományok folytak be: Esztergomi egyházmegye: 15.321,87 P, szombathelyi egyhm. 6062,40 P, váci egyhm. 3224,60 P, szatmári egyhm. 2570,10 P, egri egyhm. 1922,26 P, hajdudorogi g.-kat. egyhm. 1651,58 P, veszprémi egyhm. 1616,77 P, győri egyhm. 1268,05 P, székesfehérvári egyhm. 518,84 P, csanádi egyhm. 316 P, pannonhalmi főp. 242 P, nagyvárad egyhm. 100 P, egyéb helyekről 46 P. *Összesen: 34.860,47 P.* Az Eucharisztikus Király jutalmazza meg mindazokat, akik Őérette fáradoztak és adakoztak! Imáink kíséрни fogják mindnyájukat!

Lelkigyakorlat lesz központi házunkban február 23—27-ig a Szent Anna kongregáció tagjai részére. Vezető: Kiszner József hitoktató úr lesz. Febr. 28—márc. 3-ig a Keresztény Anyák kongregációjának tagjai részére. Vezető: P. Kardas József S. J. lesz.

Központi választmányi ülésünk febr. 14-én d. u. 4 órakor lesz központi házunkban.

Adományok még mindig érkeznek hozzánk új gyóntatószékünk részére. 100 P: Mersich Lászlóné; 70 P: Pollauer Mihályné; 20 P: özv. Harnass Józsefné, Tóth Józsefné, Talpasiné; 10 P: Halász Ferencné, Kermüller Mária, Welker I., Hollán István, Zarái Sára, özv. Kovács Imréné, N. N., Korpics Anasztázia; 7 P: Menschik Rózi, N. N.; 5 P: özv. Németh Gyözőné, Hasur Sándorné, N. N., N. N.; 3 P: Lantosné, özv. Tapsony Jánosné; 2 P: N. N., Struberl G., Szeker Ágostonné, Bederna Erzsébet (Dunaharaszti), N. N., Bokor S.-né; 1 P: N. N. *Összesen: 363 P.* *Eddigi gyűjtésünkhöz együtt: 4511,40 P.* *Ezenkívül Hauser Jozefin 10 koronás aranyat ajánlott fel. Legyen adakozásukon a szentségi Jézus áldása!*

Multkori számunkban tévedésből Pestszenterzsébet neve szerepelt Pest-szentlőrinc helyett, ahol buzgó és nagy taglétszámú fiókoltár-egyesület alakult.

Dezső István felcsúti plébános szerkesztésében ügyes füzetke jelent meg *„Jézusunk társaságában”* címen. A szentmise gyümölcsöző hallgatására nevelő füzet ára 50 fillér. 100 drb. ára 40 P. Kapható a szerzőnél és a Szentföldi nyomdá-ban (XII., Heinrich István-út 1—5.).

* A novéna keretében febr. 20-án d. u. 3—4-ig ünnepi közös szentóra lesz a kongre-gációk bevonásával, febr. 21-én 3—4-ig pedig a körzeti iskolák növendékei számára. Ugyanezen a napon ünnepélyes engesztelő szentmise lesz a már jelzett 9 órai szentmise.

IMASZÁNDÉKUNK

«Jöjjön el a Te országod!»

Az emberiség mindig érezte, hogy ezen a földön nem látszik megvalósulva a teremtő Isten akarata szerinti világ. Tudtára jött, hogy ennek a világelváltozásnak oka a lázadó ember. Érezte, sőt érzi is állandóan, hogy éppen ezért e világ a a siralom völgye. Vágyainak netovábbja az, hogy egyszer valahogyan megvalósuljon az Isten tervezte ország. Ezt a szent sóvárgást zárta ima keretei közé az Úr Jézus, mikor a legszentebb imádságba beleszótta az Isten országa eljövételének szükségességét. Ahányszor elimádkozzuk az Úr imádságát, magunk is hitvallást teszünk e csodás ország megvalósulása iránti óhajunkról.

Isten országának, a *kegyelem országának* eljövételét kívánjuk. Azét az országét, ahol nem a mulandó értékekért való rajongás tölti el az embereket, hanem azokon túl az örökkévalókat is meglátják. A kegyelem országának polgára csak átmeneti eszközöknek minősíti a látható dolgokat. Használja akkor és addig, ameddig éppen lehetséges, de nem a lélek rovására, hanem annak tökéletességére. A kegyelem országában az értelem és akarat tökéletes összhangban vannak és meghódolnak az Isten parancsa előtt. Ott nincs lázongás Isten ellen, mert az Ő akaratának teljesítése az örömök öröme. Ott az Isten jóságának és szépségének megértése boldoggá teszi az embereket. Hát nem kell-e nekünk ilyen ország? Ahol végre egyszer mindenkorra megszűnik a konok elfordulás Istentől? Ahol a valóság igazsága lesz a norma az egymásközötti érintkezésnél?

Isten országa a *szeretet országa*. Isten maga is örök szeretet. Országának uralkodó tulajdonsága is a szeretet, mert ez marad meg egyedül, míg a hit és remény csak a mennyországig kísér bennünket. Jézusunk a szeretet törvényét sürgeti övéinél is, amely együttal ismertetőjele az Isten országa polgárainak. Ez a szeretet kizár minden rendetlen versengést, minden irigykedést, minden elnyomást, de minden megkeserítést is. Kiszélesíti látókörünket és felismerjük egymásban a testvériséget. Olyan légkört teremt a szeretet, mely nemcsak elviselhetővé, hanem valósággal ideálissá teszi az életet. Vajjon nem kell-e ezért az országért imádkoznunk? Hiszen hihetetlen távolságban vagyunk ettől az országtól. Jézusunk egész joggal mondhatta: *Az én országom nem e világból való*. Tényleg nagyon kevés és halvány vonás emlékeztet itt a földön Isten országára. Nagyon is sok a sátáni vonás, amiértis sokan inkább a sátán fiainak, mintsem Isten gyermekeinek nevezhetők.

Nem ok nélkül kapcsolta be az Úr Jézus a «Miatyánk»-ba a mennyország eljövételének a vágyát. Nekünk Oltáregyesületeknek különösen is sokat jelentenek e szavak. A mi országunk az Eucharisztia világa. Foglalata mindannak, amire az Úr Jézus utalt. Valahányszor szentáldozáshoz járulunk, ezt az országot építgetjük magunkban. Amikor mozgalmunkat terjesztjük, ennek az országnak a megvalósításán fáradozunk. Így tehát az Eucharisztia országa Isten országa. Ezért imádkozzunk, ezért dolgozzunk s mi leszünk Isten országának igazi diplomatái.

K. I.

VATÉLJES • BÜCSÜKAV

Február 2-án (Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén), február 3-án (első csütörtökön), február 4-én (első pénteken), február 26-án, az imádási óra napján és egy tetszésszerinti napon.

(Egyháztársági engedéllyel.)

Felelős szerkesztő: KISS ISTVÁN. — Felelős kiadó: Dr. Mészáros János.
Stephaneum nyomda Budapest. Felelős: ifj. Kohl Ferenc.